

گزارش مورد

موکوایپرموئید کارسینومای داخل استخوانی اولیه در فک بالا؛ گزارش مورد

لاله ملکی^۱، علی توکلی حسینی^۲، علیرضا نواب اعظم^۳، لیلی علیزاده^{*}^۴

چکیده

مقدمه: موکوایپرموئید کارسینومای داخل استخوانی در فکین به عنوان یک تومور اولیه استخوانی نادر است. وجود این تومور در سنین کودکی، یافته‌ای بسیار کمیاب محسوب می‌شود.

روش بررسی: بیمار، دختری ۱۲ ساله با شکایت از تورمی در ناحیه خلفی سمت راست مانگزیلا به دانشکده دندانپزشکی شهید صدوqi یزد مراجعه کرد. وی هیچ گونه علائمی از قبیل درد، حساسیت، پارستزی و درگیری لنف نودهای گردنی نداشت. در معاینات داخل دهانی اتساع باکالی و پالاتالی در قسمت خلفی سمت راست مانگزیلا از دندان شماره ۴ تا ۸ و انحراف پالاتالی دندان‌های شماره ۴ و ۵ و ۶ مشاهده شد. در تصاویر رادیوگرافی تخریب دیواره مدیال و بوردر تحتانی سینوس، تخریب کام سخت و کورتیکال پلیت سمت باکال مشاهده شد. در نمای میکروسکوپی، تشخیص موکوایپرموئید کارسینوما داده شد. بیمار تحت عمل جراحی قرار گرفت و ضایعه به همراه قسمتی از نیمه راست فک بالا خارج شد.

بحث: پاتوژن این تومورها دقیقاً مشخص نیست. تغییرات نتوپلاستیک پوشش مخاط سینوس مانگزیلا و یا غدد بزاوی مینور می‌توانند منشاء ایجاد تومور موکوایپرموئید کارسینومای داخل استخوانی شوند.

نتیجه‌گیری: به علت روند تهاجمی این تومورها به ویژه در فک بالا، تشخیص هرچه سریع‌تر و انجام درمان‌های رادیکال‌تر نقش اساسی در بهبود این بیماران و شانس بقای آنها دارد.

واژه‌های کلیدی: موکوایپرموئید کارسینومای داخل استخوانی، فکین، کودکان

۱- استادیار، بخش آسیب شناسی دهان و فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوqi یزد

۲- استادیار، بخش جراحی فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوqi یزد

۳- دستیار تخصصی، بخش آسیب شناسی دهان و فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوqi یزد

۴- (نویسنده مسئول): تلفن: ۰۹۱۵۶۴۳۵۳۷، پست الکترونیکی: alizadeh13642001@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۲/۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۷/۶

مقدمه

آناتوميك بسيار به ندرت توسط جراحان مشاهده شده است و كمتر از ۱/۰٪ نئوپلاسمهاي اوليه اين ناحيه را شامل می شود(۱۶-۱۲). درمان اصلی اين ضایعات جراحي راديکال و راديوترابي پس از عمل است. پروگنووز اين ضایعات نسبتاً خوب است(۱۷،۱۶). حدود ۱۰ درصد اين بيماران به دليل عود موضعی تومور جان خود را از دست می دهند(۱). ما در اين مقاله، يك مورد بسيار نادر موكاپيدرمونيد کارسينوما داخلي استخوانی اوليه با گسترش به سمت کام و سینوس ماگزيلاري را در يك دختر ۱۲ ساله گزارش می کنیم.

روش بررسی

بيمار دختری ۱۲ ساله است که با تورم مختصری در ناحیه خلفی سمت راست ماگزیلا، بدون هیچ‌گونه درد، حساسیت، پارستزی و احتقان بینی به دانشکده دندانپزشکی شهید صدوقي یزد مراجعه کرده بود. بيمار هیچ‌گونه سابقه‌اي از بيماري سيستميك ذكر نکرد. طبق گفته والدين بيمار، سه سال پيش متوجه تورمي در ناحيه پالاتال سمت راست شده‌اند که پس از مراجعة جهت بررسی، تنها تحت FNA (Fine Needle Aspiration) دیگري از قبيل بیوپسی یا معاینات دوره‌اي راديوگرافی توصیه نشده است. با توجه به اطمینان دادن به والدين بيمار مبنی بر عدم وجود ضایعه در بررسی FNA، گزارش ناشی از اين بررسی نگهداري نشده و در دسترس نبود. در معاینه خارج دهاني، آسيمتری انک در ناحيه سمت راست فک بالا مشاهده شد. در معاینه داخل دهاني، رنگ مخاط نرمال بود و هیچ‌گونه زخمی در مخاط مشاهده نشد. تورم واضح در باکال و پالاتال سمت راست ماگزیلا از دندان شماره ۴ تا ۸ در لمس با قوام سفت مشاهده شد. دندان‌های ۴ و ۵ و ۶ ماگزیلا انحراف پالاتال داشتند، اما هیچ‌گونه لقی و درد در دندان‌های درگير مشاهده نشد(شکل ۱).

موکاپيدرمونيد کارسينوماى غددبزاقی، يك تومور کاملًا شناخته شده است و شایع‌ترین نئوپلاسم بدخیم غده بزاقی در کودکان است(۱-۴) و ۲/۸٪ تا ۱۵٪ کل تومورهای غدد بزاقی را تشکیل می‌دهد(۳). اما نوع استخوانی آن در فکین به عنوان يك تومور اوليه استخوانی نادر است(۴،۵). موکاپيدرمونيد کارسينوما داخلي استخوانی در اکثر موارد در بالغين ميانسال ايجاد می‌شود و شيع آن در زنان اندکی بيشتر است. وجود اين تومور در سنين کودکی، يافته‌اي بسيار کمیاب محسوب می‌شود. اين ضایعات در منديبل نسبت به ماگزیلا ۳ برابر شایع‌ترند و بيشتر در ناحیه مولر/راموس دیده می‌شوند(۱). شایع‌ترین نشانه آن تورم است. وجود درد، تریسموس و پارستزی عصب در اين ضایعات شایع نیست(۶،۱). در نمای راديوگرافی عمولًا يك ضایعه تک حجره‌اي(unilocular) یا چندحجره‌اي(multilocular) باحدود مشخص دیده می‌شود. هرچند که در بعضی موارد، حدود آن کاملًا نامنظم و نامشخص است(۱). نمای میکروسکوپی موکاپيدرمونيد کارسينوما داخلي استخوانی مشابه انواع منشاء گرفته از بافت نرم است. اغلب اين تومورها تمایز یافته(low-grade) هستند، ولی نوع تمایز نیافته(grade-high) آن نیز در فکین گزارش شده است(۶،۱). در نمای هیستوپاتولوژی، موکاپيدرمونيد کارسينوما متشکل از سه نوع سلول است: سلول‌های اپيدرمونيد، سلول‌های موکوسی و سلول‌های بینابینی(۶-۷). کارسينوماهای شکل گرفته در نواحی سینونازال(حفره بینی و سینوس‌های پارانازال) به ندرت رخ می‌دهند(۱۰). آدنوكارسينوماهای ناحیه سینونازال می‌توانند از اپي‌تيلیوم تنفسی یا از غدد بزاقی سرومکوسی زیرین منشا بگيرند که اکثریت موارد(۶۰٪) منشا گرفته از غدد سرومکوسی هستند(۱۱). موکاپيدرمونيد کارسينوما در اين نواحی ناشایع است و اکثرا از غدد بزاقی مینور منشاء می‌گيرند که درون مخاط، زبر اپي‌تيلیوم تنفسی حفره بینی و سینوس‌های پارانازال جای گرفته‌اند. موکاپيدرمونيد کارسينوما در اين ناحیه

شکل ۱ : A. انحراف پالاتالی در دندان های ۴ و ۵ و ۶ ماگزیلا. B. اتساع باکالی و پالاتالی در بخش خلفی سمت راست ماگزیلا.

که باعث تخریب دیواره مدیال سینوس(لتراالبینی)، بوردر تحتانی سینوس، تحلیل ریشه و در نمای سه بعدی باعث تخریب کام سخت نیز شده بود. تخریب کورتیکال پلیت سمت باکال تا زیر زائد زایگومای استخوان ماگزیلا مشاهده شد. دانسیته این توده بین ۳۵ تا ۷۰ بود که این دانسیته معمولاً برای عضله و بافت نرم وجود دارد(شکل ۲).

در معاینه خارج دهانی، هیچ یک از لف نودهای گردنی قابل لمس نبود. CBCT با استفاده از دستگاه (Gallileos) Dental Systems GmbH, Germany, Hessen, Bensheim یکی از مراکز خصوصی تصویربرداری شهر یزد انجام شد و توسط نرم افزار Sidexis-XG مورد بررسی قرار گرفت. در تصاویر CBCT، توده ای فضایی در داخل سینوس مشاهده شد

شکل ۲ : A. تخریب دیواره مدیال سینوس(لتراالبینی)، بوردر تحتانی سینوس، تحلیل ریشه و تخریب کام سخت. B. تخریب کورتیکال پلیت سمت باکال تا زیر زائد زایگومای استخوان ماگزیلا و توده ای با دانسیته ۳۵ تا ۷۰ درون سینوس ماگزیلا.

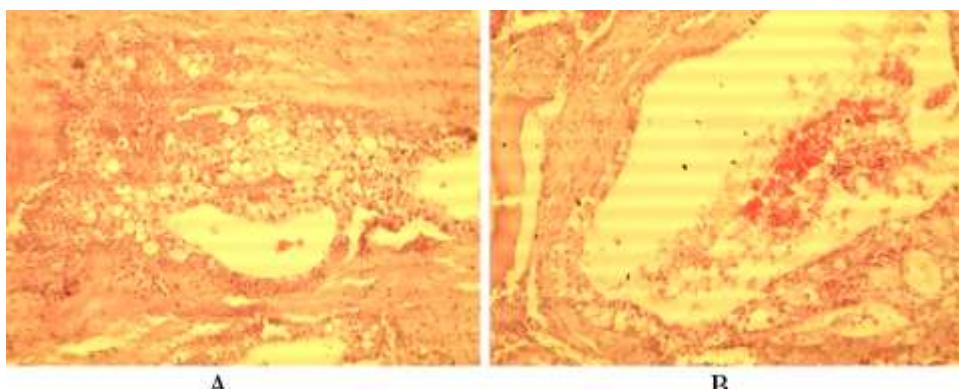
سپس مراحل آبگیری و آغشتنگی توسط دستگاه پروسسور(DS 2080/H, DID SABZ Co., Made in Iran) انجام شد. در مرحله بعد قالبگیری صورت گرفته و بلوك پارافینی نمونه تهیه شد و پس از برش توسط دستگاه Micro Tec, D-69190 Walldorf, TYPE CUT میکروتوم (4050, Baujahr, Made in Germany) وارد مرحله رنگآمیزی شد. پس از انجام رنگآمیزی روتین هماتوکسیلین و ائوزین،

در بررسی کلینیکورادیوگرافیک، تومورهای بزاقی خوش خیم و بدخیم، یونی سیستیک آملوبلاستوما، رابdomیوسارکوما و لنفوم در تشخیص افتراقی قرار گرفتند که برای رسیدن به تشخیص نهایی، انجام بیوپسی ضرورت یافت و یک بیوپسی اینسیژنال به طریقه داخل دهانی انجام شد. پس از قرارگیری نمونه به دست آمده از بیوپسی در فرمالین ۱۰٪ به مدت ۲۴ ساعت، فیکساسیون انجام شده و نمونه آماده پاس دادن گشت.

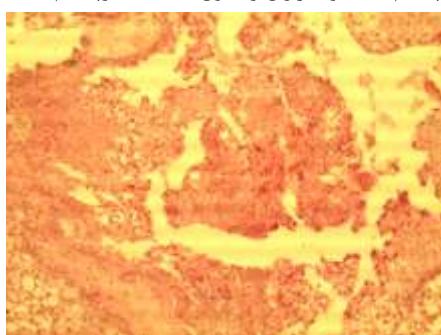
دارای هيپرکروماتیسم و پلئومورفیسم، افزایش نسبت هسته به سیتوپلاسم و میتوز هستند و همراه با سلول‌های موكوسی با سیتوپلاسم کف آلود فراوان و سلول‌های با سیتوپلاسم شفاف قرار گرفته‌اند. در برخی نواحی نیز سلول‌های بینابینی (intermediate) مشاهده شد (شکل ۳، ۴).

لام‌ها آماده و جهت تشخیص نهایی در اختیار پاتولوژیست قرار گرفت.

در بررسی میکروسکوپی نمونه ارسالی، پرولیفراسیون نئوپلاستیک بدخیم سلول‌های شبه سنگفرشی اپیدرمونید چندوجهی به صورت صفحات توپر و کیست‌ها مشاهده شد که

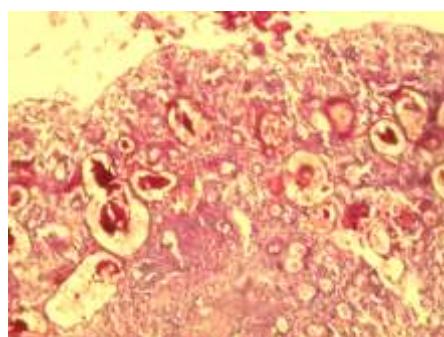
تصویر ۳ : A و B. رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین و ائوزین (H&E)، پرولیفراسیون نئوپلاستیک سلول‌های اپیدرمونید چند وجهی به صورت صفحات توپر و کیست که همراه با سلول‌های موكوسی با سیتوپلاسم کف آلود فراوان و سلول‌های با سیتوپلاسم شفاف قرار گرفته‌اند (بزرگنمایی $100\times$)

شکل ۴ : رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین و ائوزین (H&E)، صفحات توپر متتشکل از سلول‌های اپیدرمونید چندوجهی دارای پلئومورفیسم، هيپرکروماتیسم و میتوز در بخش‌هایی از تومور (بزرگنمایی $400\times$)

انجام شد و مثبت شدن این رنگ‌آمیزی در نمونه مربوطه، مؤید تشخیص بود (شکل ۵).

با توجه به نمای هیستوپاتولوژی ضایعه، تشخیص موكاپيدرمونيد کارسينوما اعلام شد. سپس رنگ‌آمیزی اختصاصی Acid Schiff Periodic (PAS) برای تایید تشخیص

شکل ۵ : رنگ آمیزی اختصاصی PAS؛ مواد موسینی درون سلول‌های موكوسی و درون جزایر به رنگ ارغوانی مشاهده می‌شوند (بزرگنمایی $400\times$)

Right Partial Hemi Maxillectomy با دسترسی داخل دهانی و بدون بازسازی اولیه با گرفت استخوان قرار گرفت(شکل ۶).

شکل ۶ : A و B. جراحی Right Partial Hemi Maxillectomy با دسترسی داخل دهانی

و ۶. تایید میکروسکوپی تشخیص ضایعه. پاتوژن این تومورها مشخص نمیباشد ولی چندین ثوری در مورد منشا داخل استخوانی این ضایعه وجود دارد: ۱) بافت غده برازی نابهجا به دام افتاده درون فکین، ۲) تغییرات نئوپلاستیک اپی تلیوم سینوس، ۳) تغییرات نئوپلاستیک در پوشش اپی تلیالی کیستهای ادنتوژنیک(به ویژه دنتیژروس سیست). با این وجود چنین بافتبرازی نابجایی به ندرت در نمونههای بیوپسی فکین به دست آمده است. علاوه بر این، چنین اینورمالیتیهای رشدی نموی باید در ناحیه آناتومیک اتصالات رشدی نموی استخوان رخ دهد؛ به عنوان مثال در قدام فکین، در حالی که فقط ۳٪ موارد در این ناحیه گزارش شده‌اند^(۵). با توجه به احتمالات فوق، به نظر می‌رسد تغییرات نئوپلاستیک اپی تلیوم سینوس، منشاء اولیه تومور معرفی شده در این مقاله می‌باشد.

Loos کارسینومهای داخل استخوانی ایجاد شده درون استخوانهای فک را تحت عنوان "سنترال اپیدرمیوئید کارسینوما" توصیف کرد. پس از آن، Pindborg در اولین طبقه‌بندی WHO برای انواع هیستوپاتولوژیک تومورهای ادنتوژنیک، اصطلاح "کارسینوم داخل استخوانی اولیه" (PIOC) (primary intraosseous carcinoma) را بکار برد. Waldron و Mustoe استخوانی را در دسته‌بندی PIOC (جدول ۱)، در گروه ۴ قرار دادند^(۳).

بر اساس گزارش پاتولوژی، معاینات بالینی و نمای رادیوگرافیک، بیمار با بی‌هوشی عمومی تحت عمل جراحی

نمونه به دست آمده از جراحی، مجدداً جهت بررسی میکروسکوپی به بخش پاتولوژی دانشکده دندانپزشکی شهید صدوqi یزد ارسال شد. در بررسی میکروسکوپی، پرولیفراسیون سلول‌های نئوپلاستیک سنگفرشی با علائم آتیپیسم و دیسپلازی مشاهده شد که توسط جدار کپسول احاطه شده و در نواحی محدود سلول‌های موکوسی و سلول‌های روشن مشهود بودند. بررسی میکروسکوپی بیوپسی اکسیژنال ضایعه نیز تشخیص موکوپیدرمیوئید کارسینومای درجه III (grade III) را تایید کرد. سپس بیمار جهت ادامه درمان و انجام رادیوتراپی ارجاع شد. در فال‌آپ یک ساله بیمار هیچ‌گونه شواهدی از عود مشاهده نشد.

بحث

موکوپیدرمیوئید کارسینومای داخل استخوانی یک ضایعه نادر است که برای اولین بار در سال ۱۹۳۹ توسط Leep شرح داده شده است. در بررسی مطالعات گذشته ۷۰ مورد گزارش شده است که در مندیبل شایع‌تر از ماگزیلا بوده، سن متوسط در گیری بیماران در اواسط دهه سوم بوده است، ولی تا کنون تنها ۸ مورد در سنین کمتر از ۱۶ سال ذکر شده است^(۴). تاکنون معیارهایی جهت تشخیص موکوپیدرمیوئید کارسینومای داخل استخوانی معرفی شده‌اند که عبارتند از: ۱. عدم حضور هر گونه ضایعه اولیه در غدد برازی، ۲. عدم حضور هر گونه تومور ادنتوژنیک، ۳. شواهد رادیوگرافیک از تخریب استخوان، ۴. حفظ یکپارچگی صفحات کورتیکال، ۵. رنگ‌آمیزی موسین مثبت،

جدول ۱ : طبقه بندی PIOC

تایپ ۱	کیست ادنتوژنیک ex PIOC
تایپ ۲A	آملوبلاستومای بدخیم
تایپ ۲B	آملوبلاستیک کارسینومای ex,de novo آملوبلاستوما یا ex de novo کیست ادنتوژنیک
تایپ ۳	ایجاد شده به صورت PIOC (a) نوع کراتینیزه (b) نوع غیر کراتینیزه
تایپ ۴	موکاپیدرکوئید کارسینومای داخل استخوانی

مطالعه ما تنها اندکی آسیمتری و تورم، بدون هیچ گونه علائم انسدادی، چشمی و خونریزی از بینی مشاهده شد. نتایج مطالعات حاکی از آن است که به طور کلی بیشتر بیماران تومورهای low grade دارند اما اگر عود رخ دهد، احتمال مرگ در اثر بیماری بالاتر است(۱۰).

پیشنهاد می شود که در تورم ماغزیلا، موکاپیدرمونید کارسینومای سینوس ماغزیلا باید در تشخیص افتراقی قرار گیرد(۱۶)، موکاپیدرمونید کارسینوما از سلول های موکوسی و اپیدرمونید با نسبت متفاوت تشکیل شده است و در نمای میکروسکوپی، اسکواموس سل کارسینوما و سباستوس آدنوکارسینوما در تشخیص افتراقی با آن قرار می گیرند که با توجه به حضور حوضچه های موسینی و مثبت شدن رنگ آمیزی PAS در تومور موکاپیدرمونید کارسینوما، ضایعات ذکر شده از این تومور افتراق داده می شوند.

مطالعه Vulpe و همکاران، یک مورد موکاپیدرمونید کارسینومای درمان شده با رادیوتراپی تسکینی با دوز پایین را گزارش کرد که منجر به پاسخ نسیی و کنترل طولانی مدت ضایعه برای بیش از ۴ سال شده است. این گزارش نشان می دهد، شواهد کمی وجود دارند که موکاپیدرمونید کارسینوما ممکن است حساس به اشعه(radiosensitive) باشد. در نتیجه دوره های کوتاه رادیوتراپی تسکینی باید در درمان بیماران مبتلا به بیماری پیشرفتیه موضعی که اندیکاسیون جراحی ندارند، استفاده شود و ممکن است دوز های پایین هم منجر به تسکین علائم و کنترل موفقیت آمیز تومور باشد(۷). در بیمار گزارش شده در مطالعه ما

ناحیه سینونازال به ندرت توسط آدنوکارسینوما درگیر می شود و اگر حضور داشته باشند به دو دسته آدنوکارسینوماهای مربوط به عدد بزاقی و آدنوکارسینوماهای بدون ارتباط با عدد بزاقی تقسیم می شوند. نئوپلاسم های عدد بزاقی در ناحیه سینونازال بسیار نادر هستند، اما شامل آدنوئید سیستیک کارسینوما، موکاپیدرمونید کارسینوما، آسینیک سل کارسینوما، اپی تلیال- میواپی تلیال کارسینوما، میواپی تلیال کارسینوما، پلی مورفوس آدنوکارسینوما با درجه پایین هیستوپاتولوژیک، کارسینوم سلول روشن و کارسینوما اگر بلومورفیک آدنوما هستند. از بین نئوپلاسم های بدخیم، موکاپیدرمونید کارسینوما دارای دومین شیوع(بعد از آدنوئید سیستیک کارسینوما) می باشد. به طور کلی، موکاپیدرمونید کارسینوما کمتر از ۱٪ کل بدخیمی های ناحیه ی سینونازال را تشکیل می دهد. در مطالعه Erika و همکاران که مقایسه ای بین ۱۹ بیمار مبتلا به موکاپیدرمونید کارسینوما و یک مطالعه مروری انجام دادند، مشخص شد که تمایل به جنس خاصی وجود ندارد(۱۰). با این وجود به نظر می رسید احتمال ابتلای مردان بیش از زنان است و بیماران در محدوده سنی ۱۵ تا ۸۳ سال با میانگین ۵۶/۸ سال بودند که این موارد با مورد گزارش شده در این مطالعه مغایرت داشتند و نشان دهنده نادر بودن گزارش فوق می باشند. همچنین مطالعه Erika نشان داد که علائم و نشانه های این تومور، غیر اختصاصی هستند و شامل علائم انسدادی، تورم، علائم چشمی و خونریزی از بینی(epistaxis) می باشند که در مورد بیمار گزارش شده در

علاوه بر این موکوپیدرموئید کارسینومای سینوس ماگزیلا تمایل دارد که در مراحل اولیه بدون علامت باشد تا زمانی که تهاجم موضعی وسیعی رخ دهد(۱۶). بنابراین به نظر می‌رسد درمان رادیکال شناس بیشتری در جهت از بین بردن تومور و جلوگیری از عود تومور ایجاد می‌کند. این موضوع در درمان بیمار گزارش شده در این مقاله بسیار با ارزش بود و با توجه به سهله‌انگاری‌های صورت گرفته در مورد تشخیص زودهنگام این تومور، نیاز به درمان‌های رادیکال‌تر ضرورت یافت.

نتیجه‌گیری

مجاورت ضایعه با نواحی آناتومیک مهم و حیاتی و کشف آن در مراحل انتهایی با تهاجم وسیع، منجر به عودهای موضعی مکرر و پیش‌آگهی ضعیف بدخیمی‌های سینونازال می‌شود. میزان بقای ۵ ساله در موکوپیدرموئید کارسینوماهای سینوس ماگزیلا ۳۶٪ است. تشخیص بیماری در مراحل اولیه موجب پیش‌آگهی بهتر این تومور می‌شود. به علت روند تهاجمی این تومورها به ویژه در فک بالا، تشخیص هرچه سریع‌تر و انجام درمان‌های تهاجمی‌تر نقش اساسی در بهبود این بیماران و شناس بقای آنها دارد.

جراحی به عنوان درمان انتخابی صورت گرفت و سپس بیمار جهت تکمیل درمان و انجام رادیوتراپی ارجاع شد. درمان‌های جراحی که تا کنون جهت موکوپیدرموئید کارسینومای داخل استخوانی ذکر شده است، از درمان‌های محافظه کارانه تا جراحی رادیکال متفاوت بوده است و اکنون مشخص شده که به دنبال درمان‌های محافظه کارانه، عود ضایعه می‌تواند در هر جایی و از ۱ تا ۵ سال بعد از پیدایش اولیه بیماری اتفاق افتد. هر چند حدود دقیق و مارجین‌های ضایعه کاملاً مشخص نیست، اما جراحی وسیع، درمان انتخابی است و دسترسی به مارجین‌های عاری از بیماری یک معیار قابل اعتماد برای ریشه‌کنی تومور است. در مورد موثر بودن رادیوتراپی در تومورهای ناحیه سینونازال هنوز نتیجه قطعی و مشخص وجود ندارد(۱۰).

بدخیمی‌های سینوس ماگزیلا بسیار مشکل درمان می‌شوند و عموماً پیش‌آگهی ضعیفی دارند. یک علت این پیش‌آگهی ضعیف، مجاورت نزدیک حفره بینی و سینوس‌های پارانازال با ساختارهای حیاتی از قبیل قاعده جمجمه، مغز، چشم و شریان کاروتید است. این موارد موجب می‌شود که جراحی کامل تومورهای سینونازال مشکل و در برخی موارد غیرممکن باشد.

References:

- 1- Nevile BW, Damm DD, Allen CM, Bouquot JE. *Oral and Maxillofacial pathology*. 3rd ed. St.Louis: Elsevier Saunders Company; 2009. p. 420-23.
- 2- Sengul F, Simsek S, Cakur B. *Mucoepidermoid carcinoma in a minor salivary gland in a child*. Case Rep Dent 2013; 615948.
- 3- Bansal A, Shetty DC, Rai HC, Singh HP. *Primary intraosseous mucoepidermoid carcinoma of maxilla: a rare occurrence*. Primary Intraosseous Mucoepidermoid Carcinoma Of Maxilla -A Rare Occurrence .e-J Dentistry 2011; 1(1): 14-7.
- 4- Khodayari NA, Moshref M, Eslami B, Mashhadi MA. *Intraosseous Mucoepidermoid Carcinoma of the jaw in children: case report*. J Dent Sch 2005; 22(4): 590-96.

- 5- Kochaji N, Goossens A, Bottenberg P. *Central Mucoepidermoid carcinoma: case report, literature review for missing and available information and guideline proposal for coming case reports.* Oral Onco Extra 2004; 40(8): 95-105.
- 6- Fonseca RJ. *oral and maxillofacial surgery. 1st ed.* Philadelphia: WB Saunders Co; 2000. p. 315-16.
- 7- Vulpe H, Giuliani M, Goldstein D, Perez-Ordonez B, Dawson LA, Hope A. *Long term control of a maxillary sinus mucoepidermoid carcinoma with low dose radiation therapy: a case report.* Radiat Oncol 2013; 29(8): 251.
- 8- Brandwein MS, Ivanov K, Wallace DI, Hille JJ, Wang B, Fahmy A, et al. *Mucoepidermoid carcinoma: a clinicopathologic study of 80 patients with special reference to histological grading.* Am J Surg Pathol 2001; 25(7): 835-45.
- 9- Ozawa H, Tomita T, Sakamoto K, Tagawa T, Fujii R, Kanzaki S, et al. *Mucoepidermoid carcinoma of the head and neck: clinical analysis of 43 patients.* Jpn J Clin Oncol 2008; 38(6): 414-18.
- 10- Wolfish EB, Nelson BL, Thompson LD. *Sinonasal tract mucoepidermoid carcinoma: a clinicopathologic and immunophenotypic study of 19 cases combined with a comprehensive review of the literature.* Head Neck Pathol 2012; 6(2): 191-207.
- 11- Gnepp DR, Heffner DK. *Mucosal origin of sinonasal tract adenomatous neoplasms.* Mod Pathol 1989; 2(4): 365-71.
- 12- da Cruz Perez DE, Pires FR, Lopes MA, de Almeida OP, Kowalski LP. *Adenoid cystic carcinoma and mucoepidermoid carcinoma of the maxillary sinus: report of a 44-year experience of 25 cases from a single institution.* J Oral Maxillofac Surg 2006; 64(11): 1592-97.
- 13- Katz TS, Mendenhall WM, Morris CG, Amdur RJ, Hinerman RW, Villaret DB. *Malignant tumors of the nasal cavity and paranasal sinuses.* Head Neck 2002; 24(9): 821-29.
- 14- Kokemueller H, Brueggemann N, Swennen G, Eckardt A. *Mucoepidermoid carcinoma of the salivary glands--clinical review of 42 cases.* Oral Oncol 2005; 41(1): 3-10.
- 15- Triantafillidou K, Dimitrakopoulos J, Iordanidis F, Koufogiannis D. *Mucoepidermoid carcinoma of minor salivary glands: a clinical study of 16 cases and review of the literature.* Oral Dis 2006; 12(4): 364-70.
- 16- Daryani D, Gopakumar R, Nagaraja A. *High-grade mucoepidermoid carcinoma of maxillary sinus.* J Oral Maxillofac Patho 2012; 16(1): 137-40.
- 17- Baj A, Bertolini F, Ferrari S, Sesenna E. *Central mucoepidermoid carcinoma of the jaw in a teenager: a case report.* J Oral Maxillofac Surg 2002; 60(2): 207-11.

CASE REPORT***Primary Intraosseous Mucoepidermoid Carcinoma of Maxilla: A Case Report***

Maleki L(DDS, MS)¹, Tavakoli Hosseini A (DDS, MS)²
NavabAzam A (DDS, MS)³, Alizade L (DDS, MS)^{*4}

^{1,2,4} Department of Oral Pathology, School of Dentistry, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

³ Department of Oral Surgery, School of Dentistry, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

Received: 28 Sep 2015

Accepted: 20 Feb 2016

Abstract

Introduction: Intraosseous mucoepidermoid carcinoma of the jaw is considered as a rare primary central tumor which rarely occurs within children.

Methods: A 12-year-old girl, referred to the dentistry school of Yazd, participated in this study, who complained of swelling in right posterior region of maxilla. She did not have any pain, paraesthesia, and tenderness. Moreover, cervical lymphadenopathy was absent. Intraoral examinations revealed buccal and palatal expansion without ulcer and in color of mucosa, which extended from 14 to 18 region in the right side of the maxilla and palatal tilt in teeth 14, 15, 16. On radiographic examination, CT scan showed destruction of medial wall and inferior border of maxillary sinus, hard palate and buccal cortical plate. Histopathological features confirmed mucoepidermoid carcinoma. Right partial hemimaxillectomy was performed as the treatment option.

Discussion: Pathogenesis of these tumors is still unrecognized. Neoplastic transformation of the epithelial lining of maxillary sinus or minor salivary gland can cause intraosseous mucoepidermoid carcinoma.

Conclusion: As the study findings revealed, due to invasive process of these tumors specifically in maxilla, early diagnosis and radical resection play an important role in regard with eradication of this tumor as well as improvement of such patients, and their survival rate.

Keywords: Children; Jaws; Intraosseous mucoepidermoid carcinoma

This paper should be cited as:

Maleki L, Tavakoli Hosseini A, NavabAzam A, Alizadeh L. ***Primary intraosseous mucoepidermoid carcinoma of maxilla: Case Report.*** J Shahid Sadoughi Univ Med Sci 2016; 23(12): 1237-45.

*Corresponding author: Tel: 09151643537, Email: alizadeh13642001@yahoo.com